

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201689
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7920201689.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobkyne: K., bytom S., právne zastúpenej: JUDr. Mgr. Bc. Peter Kubák, advokát, Werferova 1, 040 01 Košice, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 26 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 450 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 450 Eur od 22.05.2020 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 450 Eur z titulu finančného zadostučinenia spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 450 Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14Csp/299/2018 domáhala ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500027357 zo dňa 27.06.2013, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý žalobkyni ako dlžníkovi spotrebiteľský úver (ďalej len „zmluva o úvere“). Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.09.2019, č. k. 14Csp/299/2018-52, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.11.2019, bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500027357 zo dňa 27.06.2013, uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. Ako žalobkyňa sa musela pred súdom domáhať ochrany svojich práv návrhom na vydanie neodkladného opatrenia a žalobou o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, inak by žalovaný bez akýchkoľvek pochybností naďalej voči nej uplatňoval nároky a žiadal jej zamestnávateľa, aby jej vykonával zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody o zrážkach a s výškou úrokovej sadzby nepochybne úžernou a v rozpore s dobrými mravmi. Jej zamestnávateľ žalobkyni za mesiac október 2018 zrazil sumu 131,71 Eur a poukázal v prospech žalovaného. Následne za mesiac 11/2018 bola realizovaná zrážka z vianočných odmien žalobkyne v sume 565,41 Eur, ktorá bola uložená na depozitnom účte u zamestnávateľa žalobkyne INDEX NOSLUŠ s.r.o. Zamestnávateľ žalobkyne vykonával zrážky zo mzdy a spolu žalobkyni zrazil sumu vo výške 877,17 Eur. Za mesiac november jej bola zrazená suma 565,41 Eur, teda praktický celá jej ročná odmena, pričom ostal rodinný rozpočet žalobkyne absolútne nepredvídateľne bez prostriedkov, s ktorými počítali na sviatky. Žalobkyňa žije s manželom u svokrovcov, ktorí sú vyššieho veku a vychovávajú dve maloleté deti.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 02.06.2020 uviedol, že tvrdenie žalobkyne, že nevedela, že jej môžu byť vykonávané zrážky zo mzdy, je nepravdivé. Žalobkyňa bola opakovane sms-kami upozornená na možnosť vykonávania zrážok zo mzdy. Tvrdenie žalobkyne je nevierohodné a vzájomne rozporné, pretože zamestnávateľom žalobkyne mal byť INDEX Nosluš, s.r.o., ktorý podľa iného tvrdenia žalobkyne mal vykonať zrážku zo mzdy. Preto žalovaný tvrdí, že tvrdenia žalobkyne o riešení zrážok zo mzdy s účtárňou zamestnávateľ/ov nie je dôvodné a nemá žiadny vzťah k požadovanému nároku. Vykonávanie zrážky zo mzdy sa riadi zákonnými pravidlami upravenými v §551, pričom podľa odseku 1 daného ustanovenia uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Výšku zrážky zo mzdy vykonáva zamestnávateľ. Súčasne, tvrdenia o „depozite“ uvádzané žalobkyňou nemajú oporu v žiadnom zákonom ustanovení alebo v žiadosti žalovaného, takže tvrdenie o zrážke sumy 565,41 Eur do „depozitu“ nie je objektívne spojitelné resp. pričítateľné žalovanému. K tvrdeniu žalobkyne o spôsobe ujmy tým, že zo mzdy žalobkyne bola vykonaná zrážka zo mzdy 137,71 Eur a táto bola poukázaná žalovanému uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je právny dôvod na prijatie plnenia, ale len spôsob zabezpečenia pohľadávky. Vykonaním zrážky zo mzdy nedochádza k uspokojovaniu pohľadávky z dohody o zrážkach zo mzdy, ale z úverovej zmluvy. V súvislosti s tvrdeniami žalobkyne ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy uvádza žalovaný, že v čase predloženia dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi platnosť dohody nebola žiadnym spôsobom spochybnená. Jej predložením zamestnávateľovi žalovaný preto žiadnym spôsobom neporušil práva žalobkyne a z podanej žaloby ani nevyplýva, aké konkrétne právo žalobkyne malo byť porušené a teda v čom sú vlastne splnené podmienky pre uplatňovanie žalovaného nároku. V súvislosti s uplatňovaním úroku z omeškania zo žalovanej sumy žalovaný uvádza, že do žiadneho omeškania sa nedostal. Odhliadnuc od uvedeného žalovaný namietá nedôvodnosť podanej žaloby a poukazuje na nesplnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa odvoláva. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie znie nasledovne, cit.: „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadostučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadostučinenia. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa ani neoznačila a ani nekonkretizovala, porušenie ktorého práva alebo povinnosti jej zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou.

3. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného doručila súdu republiku, v ktorej uviedla, že žalovaný založeným dôkazom do súdneho spisu usvedčil sám seba z vedomého konania v rozpore so zákonom, keď v sms správe je uvedená suma 22,51 Eur. Aj keby bola dohoda o zrážkach zo mzdy platná, malo sa zrážať iba po 22,51 Eur ako bolo uvedené v dohode a nie ako bolo reálne zrazených 131,71 Eur, respektíve 565,41 Eur. Teda žalovaný vedome konal v snahe poškodiť žalobkyňu ako spotrebiteľa. K časovému rozpätiu sms, na ktoré poukazuje žalovaný dáva do pozornosti súdu, že predmetné sms správy sú z konca roka 2013 a jedna z októbra 2018, kedy žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne

o vykonávanie zrážok zo mzdy. Za mesiac 11/2018 bola realizovaná zrážka z vianočných odmien žalobkyne v sume 565,41 Eur, ktorá bola uložená na depozitnom účte u zamestnávateľa žalobkyne INDEX NOSLUŠ s.r.o. Už z tejto samej skutočnosti je zrejmé, že žalobkyňa musela komunikovať s učtárňou zamestnávateľa. Zamestnávateľ žalobkyne vykonával zrážky zo mzdy a spolu nazrážal sumu vo výške 877,17 Eur, pričom časť z tejto sumy vo výške 131,71 Eur reálne poukázal žalovanému a zvyšok sumy poukázal dňa 20.11.201 na účet právneho zástupcu žalobkyne. Pokiaľ žalovaný uvádza, že zrážka vo výške 565,41 Eur mu nie je pričítateľná, tak toto tvrdenie je neudržateľné, a to s ohľadom na to, že sa aktívne snažil o vykonávanie čo možno najvyšších zrážok a ich následne poukázanie na jeho účet. Ďalej žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/104/2017 zo dňa 29.5.2018. V čase predloženia dohody zamestnávateľovi bola pohľadávka žalovaného dávno premlčaná. Aj keby bola dohoda o zrážkach zo mzdy platná, bola v nej dopísaná suma zrážky zo mzdy vo výške 22,51 Eur, a teda každá zrážka zo mzdy nad uvedenú sumu bola nezákonná. V zmysle dikcie § 3 ods. 5 tretej vety zákona číslo 250/2007 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 09.03.2021. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu súdu podaním zo dňa 04.03.2021 oznámila, že súhlasí s vykonaním pojednávania bez prítomnosti žalobkyne ako aj jej právneho zástupcu. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne súdu podaním zo dňa 04.03.2021 oznámil, že súhlasí s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, stanoviskami strán sporu, listinnými dôkazmi založenými v spise.

6. Zo spisu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 14Csp/299/2018 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 14Csp/299/2018-52 zo dňa 19.09.2019 súd vyhovel žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. V ten istý deň uzatvorili strany sporu aj dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov). V prípade zmluvy o úvere išlo o spotrebiteľskú zmluvu, preto súd túto posudzoval v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy. Išlo o typicky formulárovú zmluvu vopred pripravenú, ktorej podmienky a obsah žalobkyňa ako spotrebiteľ, nemohla ovplyvniť. Žalobkyňa bola v pozícii spotrebiteľa, ktorý chcel získať úver, ktorý však mohol získať v prípade, že sa podpíše pod všetky predložené dokumenty, s ktorými sa nemohol dôkladne oboznámiť a neboli vysvetlené skutočnosti, ktoré sa uvádzajú v týchto dokumentoch. Súd v rozsudku ďalej poukázal na skutočnosť, že z úradnej moci v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení o ochrane spotrebiteľa, v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS z 5.1.1993, ale aj v zmysle judikatúry ESD skúmal prijateľnosť zmluvných podmienok a v tomto prípade dospel k záveru, že zmluvné dojednanie o zrážkach zo mzdy žalobkyne pre prípad neplnenia povinnosti riadne a včas splácať úver, je neprijateľné a teda neplatné (§ 53 ods. 5 OZ).

7. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinnom v čase uzavretia zmluvy, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

8. Predmetom tohto konania je nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa ustanovené zákonom o spotrebiteľovi, alebo osobitným predpisom bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

9. Súd konštatuje, že úspešné uplatnenie porušenia práv spotrebiteľa bolo v súdnej veci jednoznačne preukázané a prejavilo sa to i právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.09.2019, č. k. 14Csp/299/2018-52, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.11.2019. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy, ktorá žalobkyni vznikla konaním žalovaného a je aj určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku takeého konania trpieť. Súčasne je však aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby nekonal v súlade so zákonom.

10. Z podmienok vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie formulovaných v § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, že by finančné zadosťučinenie bolo možné spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak. Uvedené zákonné ustanovenie nevyklučuje ani možnosť žiadať finančné zadosťučinenie aj popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práva. Konanie žalobkyne, ktorá si ako spotrebiteľ uplatnila voči žalovanému, ako dodávateľovi, nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať ani za šikanózne, ktoré by bolo v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

11. V prejednávanej veci bola nepochybne naplnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, keďže právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.09.2019, č. k. 14Csp/299/2018-52 bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), na základe ktorej mali byť žalobkyni vykonané zrážky zo mzdy za účelom uspokojenia nehradenej splatnej pohľadávky vo výške 883,17 Eur. Žalobkyni bol poskytnutý úverový rámec 420 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 70,05% a RPMN za úver 69,59%.

12. K argumentácii žalovaného, že žalobkyni žiadna ujma nevznikla súd uvádza, že skutočnosť, či ujma spotrebiteľovi skutočne aj reálne vznikla, je právne irelevantná, keďže postačuje už len samotná možnosť vzniku takejto ujmy. Súd tiež poukazuje, pokiaľ žalovaný namieta nedôvodnosť žaloby a nesplnenie podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, kde súd uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade na mieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

13. V danom prípade dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala konkrétnu výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, a tak vznikla aj hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, keďže veriteľovi takáto dohoda umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. Žalobkyňa si od žalovaného uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 450 Eur.

14. Za sporné súd považuje tvrdenia strán ohľadom splnenia predpokladov zo strany žalobkyne pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

15. Súd preskúmal podanú žalobu a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

16. Podľa § 3 ods. 5 ZoOS, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti

dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (na porovnanie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vznikutej ujmy. Vo vzťahu k tejto otázke možno uzavrieť, že v prípade žaloby spotrebiteľa o primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 ZoOS, zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľ v tomto konaní preukazoval existenciu a výšku vznikutej ujmy. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.1.2019, sp.zn.: 6Cdo/127/2017).

18. Súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.10.2019, sp. zn. 9Co/274/2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci konštatuje: „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje, je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), dôkazné bremeno je na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo dokonca spravidla nereálne (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017).“

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne závery Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci, súd konštatuje, že nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodný. Žalobkyňa preukázala, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.: 14Csp/299/2018 sa domáhala v zmysle právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, aby sa žalovaný zdržal výkonu práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy. V danom konaní bola úspešná o čom svedčí aj druhý výrok daného rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu. Pri rozhodovaní o trovách teda súd zohľadnil zásadu priznania trov podľa úspechu v konaní, z čoho jasne vyplýva, že žalobkyňa bola plne úspešná pri domáhaní sa jej práv zo spotrebiteľského vzťahu.

20. Pokiaľ ide o samotnú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, pri určení jeho výšky je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Porušenie práv spotrebiteľa bolo jednoznačne konštatované v rozsudku vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 14Csp/299/2018. Toto porušenie práv žalovaný nespochybnil, bolo o ňom právoplatne rozhodnuté, z nich preto súd vychádzal. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd tiež prihliadol k tomu, že v zmluve bol dohodnutý úžerný úrok

(70,05% p.a.) a je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takých nevýhodných podmienok. Súd rovnako prihliadol k tomu, že žalovaný vnútil žalobkyni neprijateľné zmluvné podmienky a pokiaľ by sa žalobkyňa nebola bránila, bol by sa žalovaný nepochybne na úkor žalobkyne obohatil. Súd je názoru, že v danom prípade to bol práve žalovaný, kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predložil žalobkyni formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku a následne sa domáhal realizácie neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy.

21. Preto súd považuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia 450 Eur za primeranú okolnostiam prípadu (žalovaný požadoval od žalobkyne zaplataenie sumy 883,17 Eur) a nároku v celom rozsahu vyhovel. Táto suma jednak poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí žalovaného, ktorý je dodávateľom, od porušovania práv spotrebiteľov.

22. Súd ďalej uvádza, že pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na individuálne okolnosti prípadu a tiež najmä na to, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou voči žalobkyni ako spotrebiteľovi, ktoré konanie bolo nepochybne spôsobilé prívodiť žalobkyni ujmu.

23. Súd konštatuje, že žalobkyňa ako spotrebiteľ, úspešne uplatnila porušenie svojich práv upravených zák. č. 250/2007 Z.z., ale aj Občianskym zákonníkom a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Niet sporu o tom, že žalovaný vo veľkých objemoch poskytuje úvery (súdu z jeho činnosti je známe množstvo súdnych konaní vyvolaných žalovaným) a dobre pozná ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Požadovaná výška odplaty výrazným spôsobom zasiahla do práv a povinností žalobkyne ako spotrebiteľa.

24. Okrem uvedenej istiny priznal súd žalobkyni aj nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške, nakoľko žalovaný sa do omeškania dostal s vydaním peňažného plnenia, a to najneskôr odo dňa nasledujúceho po doručení žalobného návrhu, t. j. odo dňa 22.05.2020, do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd rozhodol, že má nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % voči žalovanému. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.